Brassó, 1871. Első évi folyam 7. szám. Kedd, január 24.

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer, kedden és pénteken.

Ára:
Egész évre . 6 ft. — kr.
Félévre . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői és kiadói szállás: Kenyeres Adolf ügyvédi irodája, Nagypiaczon.

NEMERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj: 3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. — (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknél alku szerint. — Hirdetések fölvétetnek a szerkesztőségben és Römer és Kamner nyomdájában.

Előfizetéseket

folyvást elfogadunk:

Januáriustól negyed évre	1 ft	50	kr.
„ fél „	3 „	—	„
„ egész „	6 „	—	„
Februáristól két hóra	1 ft	—	kr.
„ öt „	2 „	50	„
„ tizenegy hóra	5 „	50	„

Az előfizetések Kenyeres Adolf ügyvédi irodájába küldendők.

Rövid észrevételek a m. k. honvédség egészségügyéről.

Ha az ujabb kor háboruiban a nagy mértékben tökéletesitett fegyvernemekkeli harczászatnak rövid időn sokkalta több harczos esik áldozatul, mint ezek előtt; a humanitás követelményein kivül minden jól szervezett seregnek első rendü érdekében áll, hogy egészségi intézményei nemcsak béke idején, de háboru esetére is, minden tekintetben már jó eleve legyen ugy berendezve, hogy az előre nem látott eshetőségek készületlenül ne lephessék meg, mert az oly állam, mely harczosainak egészségügyéről roszul gondoskodik, mely sebesültjeit hiányos ápolásban részesiti, hiányos számu és készültségü egészségi közegekre bizza, — ebbeli mulasztásainak káros következményeit ki nem kerülheti.

A ki csatába megy, az az élettel már számot vetett, az a halál eszméjével már megbarátkozott; de ha elgondolja hogy ha a csata folytán ugyan életben, azonban sebesülten, magával jóttehetetlenül marad, avatott kezek általi gondozásáról kellően van gondoskodva, ez megnyugtatón kiséri őt a harcz vészeiben; ellenben mily szomoritó érzések töltik el lelkét, ha az ellenkezőről van meggyőződve.

Ezeket előre bocsátva térjünk át honvédségünk egészségügyére és mondjuk meg jóindulatu nézetünket egy évi tapasztalás után.

Minden kezdet bajos lévén, honi véderőnknek egy év lefolytą alatti ennyire fejlődöttségével, habár meglehetünk is elégedve, ez intézmény létrejöttének szüksége követelően parancsolja, most inkább, mint valaha, hogy lehető leggyorsabban fejlesztessék oda a hová, hogy a czélnak megfeleljen, fejlődnie kell; miért is minden honfinak nem csak jogában, de kötelességében áll, ily irányu nézetét, tanácsát nyilvánossá tenni azon a téren, melyen otthonos és melyen tapasztalattal bir.

Ha, mi a mostani körülmények között nem tartozik a lehetetlenségek közé, honvédségünknek — rendeltetése egyik fontos irányában — mozgósittatnia kellene, vajjon minő lábon állana annak egészségügye? Honnan lehetne elégséges számmal előállitani a szakképzett és a katonai szolgálatra begyakorolt egészségi közegeket?

Ha katonára szüksége van az államnak, a sorozás ezen könnyen és hamar segit; de az egészségi személyeket kellő számban és minőségben sokkalta bajosabb előállitani, ha azokról jó eleve gondoskodva nincs.

A múlt év májusában közzétett pályázat következtében a zászlóalji orvosok már csaknem mind ki vannak nevezve.

Ám de az ezen pályázatban felhozott szolgálati teendők sokkalta csekélyebbek és könnyebbek, mint minőket a szolgálat gyakorlata tanusitott. A pályázatban az van mondva, hogy a zászlóalji orvos praxisa helyén végezvén a hovédorvosi csekély kötelességet, s önmaga fenntartásárai rendes kereset módjában nem lévén akadályozva, díjazására 300 ft. évi átalány rendeltetett. E szerint ezen szolgálat első tekintetre mint csekély idő- és fáradtságot igénylő mellékes foglalkozás tünt elő, melynek teljesitésére az illető orvosok — megélhetésök főfeltétele, az orvosi gyakorlat nagy mértékben nem látszott akadályoztatni — hazafiui indulatból is készek voltak vállalkozni.

Azonban a gyakorlat a zöld asztalnál kidolgozott elméletet itt is meghazudtolta, mert az előre csekélynek látszott szolgálati teendők számosak, fontosak, sokoldaluak és lényegeseknek bizonyultak be elannyira, hogy a zászlóalji orvosnak megkettőztetett szorgalommal kellett igyekezni, ha életkérdését képző magángyakorlatát is kellően el akarta végezni. De midőn a sorozásra, zászlóalji gyakorlatokra és összpontositásokra hetekig el kell távoznia gyakorlata helyéről, ekkor tünik ki, hogy megélhetésére szolgáló magángyakorlata vált lényegtelen mellékfoglalatossággá, és honvédorvosi szolgálata lett főkötelességévé, a melynek teljesitéséért 300 ft. évi átalányból pedig megélni mai nap tökéletesen lehetetlen, midőn első évben még a ruházat megszerzésére sem volt elég. Ilyképen a pályázat azon állitása, hogy a honvédorvos magánkeresetében akadályoztatni nem fog, merő illusiává vált, mert szolgálati teendői által a honvédorvos magángyakorlatában hátráltatva van, annak nagyobb és jobb részét elveszti s azzal elveszti egyszersmind a maga és családja fentarthatásának módját is.

És ha ez tovább is igy fog tartani, mi lehetend egyéb következménye, mint az, hogy a kötelesség érzetétől áthatott honvédorvos, ki szolgálati teendőit pontosan és lelkiismeretesen szokta teljesiteni, átlátva, hogy e minden idejét, testi és szellemi erejét igénybe vevő fontos szolgálatot másképen nem folytathatja, mint lételét egyedül biztositó magángyakorlatának végképeni feláldozásával, minden patriotismusa mellett kénytelen leend lemondani honvédorvosi szolgálatáról, mely által már is elvesztette magángyakorlatának, és igy kenyerének nagyobb részét. Ily körülmények közt aztán bajos leend az eddigi feltételek mellett orvosokat kapni az intézetbe. Pedig ugy gondolom, hogy hon-

TÁRCZA.

Az én gyermekkori jó barátom.

(Folytatás.)

Nagyon sebesen mulnak a napok és évek a gyermeki korban. A várva-várt feria bekövetkezett, a tanulóévek legboldogabb időszaka. Én, a ki nem tudtam, hogy ebben a számtanilag berendezett világban összeadják az embernek eminentiáit és abból levonják secundáit, vagy akár megforditva, és azután itélik meg képességét; megvallom keveset adtam a reám pazarolt eminentiákra, hanem örvendettem annak, hogy az examen után jött két hónap, a melyekben azt mondhatta az ember: félre könyv és kalamáris.

Mentünk Jancsival a mezőre, dolgoztunk, a mennyit csak lehetett. Jancsi azt állitotta, hogy a dologtól erős lesz az ember; én hittem neki és dolgoztam, mert nagyon óhajtottam erős lenni.

Tudta ő, hogy kellett, közbe-közbe mondotta: no, most már elég, meg kell pihenni. Evés után még egy kevesett futkostunk, vagy más egyebet játszottunk. Ha szél fút, rám tette a szürét; ha eső esett, befurt a boglyába; egyszóval minden viszontagság ellen védelmezett. Estve együtt ültünk, mesét mondott, (tudott ő sokat, tanulta volt, a hozzánk dohányt papusálni kalákába járt diákoktól,) mig elálmosodtunk. A hátán is eleget hordozott, ha el voltam fáradva. Csoda hát, ha én őt nagyon, de nagyon is szerettem!

Valami urfi szerbe felnőtt csodálkozni fog, hogy miféle idétlen ömlengések; de hiába, én más körülmények között nőttem fel. Más gyermekek hét éves korukban kesztyüben járnak; tizenkét éves korukban a zsebükből tudják hányat ütött az óra; van pénzök, gyürüjök, lackczipőjük és egyéb más holmijok, a miknek becsét én nem ismertem. Nagy ember koromban kinlódtam az első kesztyüvel, nogy minden ujamat oda dugjam, a hová kellett. Az én órámat sem felhuzni, sem igazitani nem kellett, mégis mindig pontosan járt; nappal a nap állásáról, vagy egy fa árnyékáról, éjjel a csillagokról s a kakas kukorikálásáról tudtam hány az óra. A pénzt mondhatni nem is ismertem; gyűrü meg a lackczipő ahoz, a miben nekem kedvem telt, szénagyüjtéshez, oltáshoz stb. épen nem talált. Ne bámuljon hát senki, ha nekem a szolga gyerek jobban tetszett, mint az urficskák. Igaz, hogy nagyobb koromban félszeg voltam, a társaságban, de lassan abba is beleszoktam, és Jancsi egyenes, becsületes befolyásának nyoma maig is megmaradott, a nélkül, hogy más körülmények között felnőtt egyének társaságából kizárna.

Egyik feria szépen jött a másik után; az esztendők teltek; bekövetkezett a feledhetetlen 1848.

Egy bátyám volt akkor, tizenhat éves, hirtelen felnőtt, súgár, csinos fiu. Egy estve sokáig ült közöttünk szótlanul; de látszott, hogy belsejében kemény harczot vivott. Mi is mindnyájan hallgattunk, sejditettük szándokát, de féltünk szóra alkalmat nyujtani. Többször mélyen lélekzett, el volt szorulva melle. Egyszerre felugrik: „Mind hiába, mind hiába, mégis meg kell lenni. Anyám lelkem, el kell mennem honvédnek.“ — Az anyám elhalaványult, egy párszor megdörzsölte homlokát, és csak hosszabb idő mulva tudott erőt gyüjteni a szóláshoz. Ekkor is csak annyit mondott: igen gyenge vagy drága gyermekem, elpusztulsz a nélkül, hogy valamit segithetnél. „Nem lehet másként, jó anyám; ez szent kötelesség, és ki ennek eleget nem tesz, ugy sem érdemli hogy éljen. Az atyám, ki ez idő alatt a tárgy iránti érdekeltségét csak is a pipából vetett szokottnál nagyobb füsttel árulta el, megszólalt. A fiunak igaza van; ő tudja, mi kötelessége, én tőle ezt meg is vártam; ez tehát bevégzett dolog, és nincs mit beszéljünk többet felőle. A jó öreg sietett bevégezni beszédét; ugy lehet félt, nehogy az ő szivébe is valami megbocsátható gyengeség befurja magát.

„Az éjszaka szüleimnek ugy hiszem nehéz gon-

védeink egészsége is megérdemel annyi figyelmet, ha nem többet, mint azon hadseregé, melynek egészségi közegeiről illően van gondoskodva.

Ugyanazért az ügy érdekében elkerülhetlenül szükséges, hogy az állam igazságos és méltányos legyen a zászlóalji orvosok irányában, s ha nem is részesiti azon diszes rangfokozatokban és magas dijazásokban, minőben más államok hadi orvosai részesülnek, legalább adja meg nekik fontos szolgálatukkoz mért rangfokozatuk utáni rendes fizetésöket és biztositsa állásukat, hogy élhessenek egészen feladatuknak és ne legyenek kénytelenek egyszerre két főfontosságu elhivatásban lenni, melyek közül most vagy az egyik, vagy a másik, vagy pedig mind a kettő bizonyosan szenved.

A magyar képviselőházban

folyó hó 16., 17. és 18. napjain az ez évi ujonczilleték megajánlása felett folyt a vita. Hogy ujonczot adni kell, abban a két főpárt megegyezett; csupán a szélsőbaloldaliak, összesen 31-en, szavaztak ellene. Valódi vita azon kérdés felett támadott, hogy minő czimen szavaztassanak meg az ujonczok. A kormány igy kivánta: Ujonczok a magyar sorhadi csapatok számára, — az ellenzék igy: Ujonczok a magyar hadsereg számára. — Az alkotmány visszaállitása óta minden alkalommal fölmerült ez a különbség; most is igénybe vett három ülést: s végül is a szavazás döntött, mely folyó hó 18-án következő eredménynyel ütött ki: 433 igazolt képviselő közül távol volt 145; a kormány javaslata mellett szavazott 175, — az ellen 112; elnök nem szavazott.

Az ellenzék ugy tekinti, hogy ha nincs is külön magyar hadsereg, legalább névben ki kell fejezni, hogy a jog fenntartassék; a Deákpárt nem akar egyébről beszélni, mint a valóban létezőről, t. i. a közös hadsereg magyar csapatjairól.

Mindkét álláspont alapját tisztán kitünteti Deák Ferencznek e tárgy fölött tartott beszédéből a következő részlet:

Akkor, ha a kiegyezés szétbomlott, ha Magyarország ismét visszaáll a personál-unió sürgetésére, akkor önként bekövetkezik a külön hadsereg szüksége. Azok, kik elejétől fogva azt vitatták, óhajtották, azok részéről igen természetesnek találom, hogy mindazt, mi csupán személyes unióra alapitott viszonyból következik, szintén óhajtják. Ez idő mondom bekövetkezhetik, talán nem mi általunk, nem a mi törekvésünk, hanem az események folytán; de én kimondom lelkem belső meggyőződését arra nézve, hogy ha bekövetkezik, ez Magyarországra nézve súlyos csapás lesz. Magyarország fenállását óriásilag kompromitálja és a mostani viszonyok közt, Európa mostani területi mérvei közt, és azon számerő ellenében, melylyel mindenik nagyhatalom rendelkezik, Magyarország igen közel jut a végveszélyhez, kivált ha még ő magában is össze nem tart. De valamint akkor, midőn nekem választanom kellett egy czentrális parlament, egy közös reichsrath és a personalunió közt, a personaluniót sürgettem, bármi veszélyes, bármi káros is az, mert a másik még veszélyesebb, még károsabb, ugy ha ezentúl olyan idő következnék be, hogy megint a közt kellene választanom: közös parlamentbe, reichsrathba olvadás, vagy pedig bármi teherrel, veszélylyel járó personalunió,én mindig utóbbit választom. Azonban még ezen idő be nem következett. Mig a Magyarország és az örökös tartományok közt kötött kiegyenlitési egyezmény fönáll, addig mindazt, a mi ezen egyezmény értelmétől, szellemétől, szavaitól elüt, mindazt ugy tekintem, mint megsértését a kiegyenlitési egyezménynek.

Igaz, hogy Európában divattá kezd válni a szerződések semmibe vétele. Ezt a politikát én részemről soha sem tudnám követni.

Én kivénültem az ily ujitásból, hanem mint hideg szemlélő azt találom, hogy e politikához is mindig csak a hatalmasak nyulnak, a kiknek elég erejük van a szerződéseket megtörni, de hogy gyengébb nyuljon ily politikához, azt én nemcsak helyesnek, jogosnak, de még eszélyesnek sem tartom.

A hivatalos kézbesitések ügyében.

A postahivatalok és más hatóságok ellen igen sok panasz van, hogy a törvényszéki kézbesitéseket annyira hanyagul teljesitik, hogy ez által a kézbesités a vidéken csaknem lehetetlenné vált; a mi a peres felekre kimondhatatlan káros befolyással van, az igazságszolgáltatást pedig csaknem lehetetlenné teszi. A mint értesültünk, vannak olyan postahivatalnokok, községi jegyzők és elöljárók, kik jó ismerőseik kedvéért, a kézbesitést csakis a tárgyalás napja elteltével teszik meg; itéleteket pedig pilátus napjáig sem kézbesitenek, sőt állitólag ilyen kézbesitési iveken a kiigazitás és hamisitás sem tartozik a legritkább esetek közé. Miután csakis pontos kézbesités mellett lehet a törvényszékektől is pontos eljárást követelni; az állam pedig, a melyben pontos igazságszolgáltatás nincsen, a czivilizált nevet nem érdemli meg: felszólitunk minden postahivatalt, valamint más törvényszéki kézbesitésekkel megbizott közegeket, hogy a kézbesitéseket pontosan és lelkiismeretesen tegyék meg. Az illető magos miniszteriumokat pediglen, hogy ezen ügyben legszigorubban rendelkezzenek, és a kötelességét nem teljesitő hivatalnok ellen a törvény szigorával járjanak el, mert csakis ezen az uton lehet a népben a legalsóbbtól a legfelsőbb hivatalokig bizalmat ébreszteni.

Honvédügy.

A brassói 23. számu m. kir. honvéd zászlóalj parancsnoksága hivatalos illemmel kereste meg a helybeli protestans (zur sächsischen Landeskirche gehörige) presbyteriumot, hogy sziveskedjék illő fizetés mellett a tornahelyet azon időre átengedni, midőn a tanuló ifjuság azt nem használja. — A válasz tagadó volt, mert a tiszteletes præsbyterium nem akarja, hogy a tanuló ifjuság a honvédekkel érintkezzék.

Hát a honvédek, a nép gyermekei, kikben a nép minden rétege, minden vallásfelekezet és minden nemzetiség van képviselve, — páriák? — — vagy — de most jut eszembe —, hisz a m. kir. honvédek nem königl. preussische Landwehrek.

Elég annyi, hogy Spitzer Moricz úr, kinek ősei nem lettek „ad retinendam coronam“ ide plántálva, az ő privát intézetének tornahelyét a honvédeknek egész készséggel ajánlotta fel.

Ki jobb hazafi? a tiszteletes præsbyterium vagy Spitzer úr-e?? — Kinek köszönheti a Sächsische Landeskirche létét? talán nem az 1558. tordai országgyülésnek? nem a bécsi, linczi és szathmári békekötéseknek, valamint az 1701-diki 35. törv. czikknek? nem Bethlen Gábor, Bocskai és Rákóczyaknak?

(Honvédsegély). Ő cs. és Ap. kir. f. é. január 9-én kelt legfelsőbb elhatározásával megengedni méltóztatott, hogy a II. m. kir. jótékonysági államsorsjáték tiszta jövedelme az $184^{8}/_{9}$. évben munkaképtelenné lett honvédek javára fordittassék, illetőleg, hogy az ezen államsorsjátékból eredő tiszta jövedelem az e czélra megalakult „Országos honvédsegélyző-egylet“ rendelkezésére bocsáttassék.

Vidék.

Ujfalu, jan. 20. Üdvözlöm a „Nemerét“, a brassói magyar hirlapok ujonszületett harmadik testvérét! — Ezen uj magyar hirlap 1. számában visszatekintés van az elhúnyt magyar testvérekre, mint Brassóban született magyar gyermekekre a szellemi villágban. De ugy látszik, azon vezérczikk tisztelt irója adatok hijánya miatt az első brassói hirlap keletkezési körülményeit, évszámát, szerkesztők egymás utáni következését nem tudhatta; sőt az első lapok neve sincs megemlitve; talán nem lesz érdektelen a legelső brassói hirlap emlékét megujitani a harmadik testvérnek sokkal jelesebb, dicsőbb lapjain; ha nem is az akkori lapok szerint, mert, fájdalom, még az én kezemben sem léteznek azok; holott méltó lesz vala a brassai magyar irodalomnak ezen kis szülöttjét emlék gyanánt fentartani; mert mikép minden uj vállalat, ugy az is küzdelmek és aggodalmak közt láthatott napfényt.

1837-dik év utolsó negyedében küldetett szét az első brassói magyar hirlapnak mutatványpéldánya, ugy, mikép az akkori idők, viszonyok s irodalmi erők engedék, s ha azt modom, pongyolában, talán nem sértem meg azon boldog emlékü első lapot. A dicső székely nemzetben, mint közeli szomszédokban s a magyar irodalmat felkaroló jelesekben helyeztettük reményünket, s nem is csalódtunk egészben, mert mintegy kétszáz előfizető jelentette magát 2 pengő frtjával félévenkint; ily fényes remények közt megindult a lap jan. 1. hetében 1838. évben; s elneveztem a politikai külön lapot „Erdélyi Hirlap“ és a melléklapot „Mulattató“ név alatt. — A kiadási költség sem vala födözve; a szerkesztő s irók jutalmát magyar nyelvünk s nemzetünk iránti buzgalmunk érzete tette; elég fényes jutalom vala ez, nagyobbat nem óhajtottunk.

Alólirt az „Erdélyi Hirlap“-ot ikertársával, a „Mulattató“-val szerkesztette 1838-dik évnek végéig, egy egész évig. — Ekkor késztette szembaj, más gyöngélkedés s hivatalos elfoglalás a további szerkesztést részemről megszüntetni; s igy vevé által hasonló remények alatt a további szerkesztést Veres György, a ki hasonlólag egy évig, 1839-nek végéig folytatá, s akkor két éves életét, ugy tudom, részvétlenség miatt, bévégezte.

Legyen szabad az akkori idők viszonyáról az én szerkesztésem alatt két adomát, nevezzük annak, emlitenem: 1838-dik évben közöltem a hirlapok utján a Nilus vizén gőzladikok megindulását azon figyelmeztetéssel: mikor indulandnak meg a mi Marosunkon s Oltunkon a gőzladikok? — S ki hinné, s pedig igaz, ezért a felsőbbség által megintettem. — A dicső székely nemzetnek történelmi vázlatát közöltem a „Mulattató“ban, s ezért, ámbár a censor aláirta, motozás történt a nyomdában, s nálam is, mint szerkesztőnél, keresték a kéziratot, de nem találták.

Legyen még szabad megemlitenem az akkori szerkesztőnek teendőiből bár annyit: mindent egy magának kellett végezni; néha a magyar nyelvet nem tudó betüszedő szedte ki a lapokat, volt baja a szerkesztőnek, mig a temérdek hibáktól nyüsgő kefelenyomatból megemészthető magyar nyelvet alkotott.

A második magyar hirlapnak, „Brassói lapok“ még rövidebb volt élete, ha jól emlékszem, csak Bem táborának brassóbai bévonulásával kezdődött s kivonulásával végződött.

Az első brassói magyar lap megindulása óta

---

dok között telt el. Én egy darabig azon gondolkodtam, milyen jó volna, ha bátyámmal egy idős volnék; aztán áttértem gondolataimmal bátyám jövendő sorsára; hittem, hogy az nagyon kellemes lesz, és azzal aludtam el, hogy mégis szép dolog, ha az embernek olyan derék bátya van.

Reggel, a mikor felkeltünk, bátyám már nem volt honn. Némán gyültünk össze kertünkbe, hol egy egyszerü lugosban reggelizni szoktunk. Szomoruan töltögetett szegény anyám csészéinkbe, a bátyámé üresen maradott. Jó szivvel kezdettem volna valami beszédet, de mind a föld, nem tudtam hogy mit. Valami érzékeny dolgot elkezdeni nem akartam; valami tréfasággal előállani, mikor láttam, hogy anyám csak erővel tartja vissza könyeit és minden falaton háromszor is nyel, szentségtörésnek tartottam volna. Megvallom, azt sem iudtam mit csináljak; leginkább óhajtottam volna Jancsival lenni, de ő nem volt honn. Forgattam a fejemet erre is, arra is, hogy nem lehetne valahol valami vigasztalást találni. A mint egyszer az udvar felé pillantok, hát teremtutse egy valódi kész honvéd jön a kert felé; én is vesd el magad, futok elébe. A bátyám volt; megbánultam tetőtől talpig. Ő nevetett; hát mit mondasz fiu, meg vagy elégedve? Busulnak az öregek? Hát talán nem busulnak igen nagyon, de mégis egy kicsit nincsen jó kedvük; jere menjünk hozzájuk. A karába csipeszkedtem és vittem. A mint a lugos ajtajához érkezünk, a bátyám fejéhez emeli kezét, tiszteleg s azt mondja jelentem alásan.... Még tán akart valamit mondani, de egyszerre torkán akadt a szó, a mint anyám reá nézett; hirtelen meg fogja kezét, csókolni kezdi: Anyám, lelkem jó anyám, csak nem haragszik reám? Az anyám két kezébe fogta fejét: Nem édes gyermekem, nem haragszom, s megcsókolta homlokát. Az atyám félre fordult s irgalmatlan nagy füstöt eresztett, s magában mondogatta: Ez a bolond fiu még a vén embert is... A többit nem értettem, de ugy lehet a nagy füst az öregnek a szemébe ment, mert keze fejével ugyancsak dörzsölgette.

A bátyám elbeszélte, hogy nem lesz háboru, hanem miután Magyarország önállóságát vissza nyerte, önálló katonaságra is van szüksége. Azt a kevés bajt a ráczokkal s miaféle, nálunk nélkül is elvégzik; hanem hát ha szükség lenne, még is jó, hogy legyen honvéd, és több eféle bölcs dolgokat.

A jó öregek részint mivel a már meglevő dolgon változtatni nem lehetett, részint napok teltével a szokás következtében megadták magukat; lassanként visszakerült minden a régi kerékvágásba.

(Folytatása következik.)

33 év tünt el az idők végtelen tengerébe, s rövid idő alatt mily haladás, változás minden oldalra.

Az első magyar lap megindulását a jobbágyság gyásza nyomta, nem vala középrend, csak az előkelők olvastak, s azok is a jobb és terjedelmesebb lapokat szerették, a kis lapok nem sok gyámolt remélhettek. — Akkor álmodni sem mertünk magyar ministeriumról, egyenlőség és szabadelvü alkotmányról; a brassói magyarság öszpontosulni nem tudott, olvasó-egylete nem volt, a barczai magyarság a jobbágyi rendszer alatt nyögött, söt még lelkészeik is csak is az első magyar hirlap megindulása után kezdettek ébredezni és egyenjóguságot keresni. A brassói és barczai magyar népiskolák az akkori idők viszonyát kepviselték, csak alig tengődtek, egy tanitó vala mindenütt 200—300 tanoncz számára rendelve. Mily egészen más időkorban indult meg a harmadik brassói magyar lap! Mennyire haladott irodalmunk, mily szépen fejlődött ki dicső magyar nyelvünk, van szabad alkotmányunk, koronás magyar királyunk, jeles derék magyar miniszteriumunk, vannak nagy honfiak s van Deák Ferenczünk! — Kormányunk lelkes buzgalma virágzásba hozza oskoláinkat, s azok által népünket.

Sokkal szerencsésebb körülmények közt indult meg a „Nemere". — Rajtunk áll már, kedves honfitársak, e szép és jól szerkesztetett lapot fenntartani, virágoztatni. — Fujjad már, kedves „Nemere", hatalmasan az igazságnak szózatát, fújjad a különféle nemzetiségek közzé a valódi testvéri szeretetet: hogy kezet kézbe szoritva, vállat vállhoz vetve, minden nemzet egyesült erővel, testvéri szeretettel virágoztassa édes magyar hazánkat!

Köpe János,
az első brassói magyar lap
egykori szerkesztője.

Oskolaügy. Egy kézdi-vasárhelyi polgár által következő sorok felvételére kérettünk. Felszólittatnak mindazon községek lakói, kik illető elöljáróságuk által, részint a kormány rendeletéből, részint ügybuzgóságból szorongattatnak azért, hogy iskolaköteles gyermekeiket adják iskolába; huzódjanak K.-Vásárhelyre és környékére (tisztelet a kevés kivételnek) gyermekeikkel együtt, mert itt, az eddigi tapasztalat szerint, nem háborgattatnak. *)

Felhivás.

A „Nemere" 5. számában megjelent Hétfaluból Igazfi által beküldött levél második részében azon mód adatik az olvasó közönség tudomására, mely által a Hétfalu egyikében a katona-kötelezettség alóli szabadulás lehetővé tétetik.

Ámbár mindenki előtt tudva van, — mert a magas m. kir. honvédelmi miniszterium által, mint minden évben, ugy az idei ujonczozásra vonatkozólag is, 30.000. sz. alatt kibocsátott felhivásban foglaltatik, és minden közönségben közhirré tétetett, hogy mily kellékekkel kell egy mezei gazdaság birtokosnak birnia, hogy katonai kötelezettsége alóli ideiglenes felmentését eszközölhesse, és hogy erre nézve egyszerüleg egy birtokiv bemutatásával nem boldogulhat; mégis ezen közleményt, a mennyiben az egy oly eljárást fedez fel és ad a nyilvánosság elébe, mely által a Hétfalu egyikébeni jegyző mint hivatali közeg a tudatlan népet tévutra vezető, nemtelen kenyérkeresettel bélyegeztetik — mint a Hétfalu felügyelője közönyösen nem tekinthetem.

Azért hivatalos kötelességemnél fogva felkérem a tisztelt czikkiró urat, hogy sziveskedjék azon jegyző nevét, ki az emlitett visszaélést elkövette, tudatni, hogy felelősségre vonattathassék.

Panczél,
tanácsos és a hétfalu felügyelője.

Külföld.

Szövetség Észak-Amerika és Francziaország közt. Az „Ungarischer Lloyd" január 18-iki számában egy bécsi levelet tesz közzé, melyben nem kevesebbről van szó, mint hogy Francziaország az észak-amerkai szövetségbe készül belépni, s ez iránt a két állam közt már folynának is az alkudozások.

Amerika részéről Boutwell vezeti az alkudozásokat. Amerika, mely körülbelől 200,000,000 dollárt helyezett el Francziaországban, nem engedheti ez utóbbit teljesen ruináltatni, anélkül, hogy saját polgárait kárositsa. Egyébiránt az első franczia köztársaság szolgálataira való történeti visszaemlékezés is arra birja Eszak-Amerikát, hogy Francziaországért tegyen valamit. Ha a szövetség a két köztársaság közt csakugyan létre jö, Francziaország a háboru által okozott bajaiból csakhamar kiépül. Amerika és Francziaország közt a vám-korlátok megszünnek, az amerikai nyerstermény Francziaországba, s a franczia gyártmány Amerikába megadózatlanul menne, a két köztársaság hajóhada nralkodnék a tenger fölött, s a szabadság, mely túl a tengeren ütötte föl trónját, s most Francziaország vértől ázott talaján is fölvirulna, hóditva menne országról-országra, és — ha nem is „az isteni félelem szikláját" — mégis szabad népekkel biró nagy és hatalmas államokat teremtene."

Minden esetre érdekes hir, hitelességét azonban még be kell várnunk.

Bourbaki hadmüködéséről a következőket olvassuk:

Azon küzdelem, mely Werder sorsa fölött határozni fog, még mindik folyik a nélkül, hogy lefolyásáról és kimeneteléről hivatalos jelentés érkezném, akár a versaillesi főhadiszállásról, akár a bordeauxi kormánytól. — Az Allaine és Lisaine partján végbemenő hadiesemények megbirálásában tehát majd teljesen csak magántávsürgönyökre vagyunk szoritkozva.

Bourbaki legutóljára f. hó 15-ről jelentette, hogy Montbeliardot, a város keleti oldalán levő várkastély kivételével, elfoglalta, s hogy másnap a küzdelmet a német hagsereg ellen folytatni fogja. A küzdelem másnap csakugyan ujra kezdődött, melynek — ha hitelt adhatunk az „A. A. Ztg." és a „Bund" távsürgönyeinek — az lett eredménye, hogy a németek visszavettettek, ugy hogy már Dellet is kénytelenek voltak kiüriteni. A poroszok ezen visszavettetésének hire a francziák által hitelt érdemlő svajczi távsürgönyök által is támogattatik, melyek állitják Werder Delle és Croix közzé, tehát szorosan a svajczi határra nyomatott vissza; sőt a pruntruti svajczi parancsnok hivatalos jelentése szerint, a svajczi határon 17-én egész nap csata volt, melynek eredményéről azonban mit sem tudhatni.

Minden valószinüséggel föltehető tehát, hogy a német hadsereg már a svajczi határra szorittatott Bourbaki által, mely hadsereg ekként azon veszedelemben forog, hogy megverettetésének esetén vagy Bourbaki előtt lesz kénytelen letenni a fegyvert, vagy a svajczi területre üzetve át a svajczi csapatok által fog lefegyvereztetni.

Párisi léggömblevél folyó hó 10-ről. A hivatalos ujság mai száma következő jegyzékeket hozza: Több mint 3 havi ostromlás utan az ellenség dec. hó 30-kán megkezdte erődeink bombázását, hat nappal később pedig a város bombázásához fogott. Valóságos jégeső dobatott oly golyókból, melyek némelyike 94 kilogrammot nyom és minők az ostromlások történetében elő nem fordultak, Páris azon részére, mely az Invalidáktól egészen a muzeumig terjed. Az ágyuzás szünet nélkül, nappal és éjjel folytattatott, még pedig oly hevességgel, hogy a St. Sulpice és az Odeon közt fekvő városrészben minden második perczben hulltak le a bombák. A bombák mindenhová elértek, a sebesültekkel telt kórházakba, az iskolákba, a muzeumokba, a könyvtárakba, a templomokba, ugy a Sorbonne és a Val de Grace templomába, végre magánhazakba is. Számos nőt, az anyák karjaiban levő kisdedeket is elérték a golyók. A vougirard utcza egy iskolájában egyetlenegy bomba négy gyermeket megölt és ötöt megsebesitett.

Több hasonló adat fölemlitése után kifejezi a párisi hivatalos lap, hogy a lakosság épen nem csügged; csak gyülötettel van eltelve a poroszok iránt.

Legujabb.

Koburg, jan. 19. Versailles, jan 19. A király tegnap a versaillesi tükörteremben a fejedelmek és kormányok képviselőinek jelenlétében német császárrá kiáltatott ki.

Schwerin, jan. 19. A „Mecklenburger Anzeiger" jelenti: Az itteni katonai hatóság értesittetett, hogy a Páris átadása után Németországba hozandó foglyok közül 2200 fog Mecklenburgba jönni; a lap ebből reményt merit Páris mihamarábbi bevételére, mert Metz eleste előtt hasonló intézkedéseket tétettek.

Berlin, jan. 19. Versaillesből e hó 18-ról Saarbrückenen át jelentik: Favre tegnap menlevelet kéretett, hogy a londoni konferencián résztvehessen. — Tegnap hideg állt be.

Berlin, jan. 19. A követek háza elfogadta a császárhoz intézendő föliratot; a lengyelek ellene szavaztak.

Bordeaux, jan. 18. Bourbakinak egy 17-ki sürgönye a megtörtént főtámadásról és a németek balszárnyának megkerülése végetti kisérletről tesz jelentést, mely alkalommal azonban a megkerülő csapatok magok is fenyegetve voltak, s ennélfogva csak hadállásaikat tarthatták meg. A német hadseregnek roppant tüzérsége van; e mellett mindenfelől erősbitéseket kapott, mi által — erős hadállásaiban — erölködéseinknek ellenszegülhetett, magát védelmi állásban tartván. Az idő rendkivül kedvezőtlen; az előrehaladás igen nehéz, a mi arra határzá a francziákat, hogy a csata előtti reggel elfoglalva tartott állásaikba vonuljanak vissza.

A „Nemere" eredeti táviratai.

Feladatott Pesten 23-án délben 11 óra 5 perczkor.
Érkezett 12 óra 55 perczkor.

A franczia északi hadsereg komoly vereséget szenvedett. Faidherbe Donaiba vonult. Cambrayt a poroszok bombáztatják.

Károly Frigyes herczeg hadseregének részével keletnek fordult, Bourbaki helyzetét veszélyeztetendő.

Bismark Favrenak a kisérőlevelet megtagadja, tanácsolva, hogy e veszélyes perczben ne távozzék Párisból.

Közgazdászati rovat.

(Keleti marhavész,) folyó évi január hó első felében beérkezett hivatalos jelentések szerint is, Erdélyben hunyadmegyei Nuksora és Alsó-Szálláspataka községekben uralgott, hol az 1662 darab szarvasmarha létszámból 50 udvarban, a vész kiütésétől kezdve 286 darab betegedett meg, ezekből 165 meggyógyult, 120 elhullott és 1 darab folyó évi január 15-én, mint beteg, ápolás és zár alatt maradt.

Magyarországon a vész ez időközben nem merült fel.

(Postaforgalom.) A pesti központi postahivatal utalványi forgalmának óriási emelkedése kitünik abból is, hogy december hó 22-től f. évi január 7-ig — tehát alig fél hó alatt — 40 ezer darab 100 fton aluli utalvány fizettetett ki 270 ezer forint összegben.

(A ló kiviteli tilalom) ügyében a miniszterium rendeletet bocsátott ki, mely szerint a 3 éven alóli lovakra nézve a kiviteli tilalom megszüntettetik. A rendelet akkor lép hatályba, midőn az illető vámhivatalnoknak tudomására jut.

Bécsi börze január 23-án.		Brassói pénzárak j. 23-án.	
Pénznemek.		Pénznemek.	
Arany	5. 86	Arany	5. 86
Napoleond'or . .	9. 95	Napoleond'or . .	9. 88
Ezüst	122. —	Magyar 20 franc .	9. 88
Magyar földtehern.	85. 40	Ezüst huszas . .	— 40
Erdélyi „ .	88. —	Tallér	2. 50
Banati „ .	77. —	Török lira . . .	11. 35

A közönség köréből.

A „Kronstädter Zeitung" folyó évi 10-dik számában az előlegezési egyletnek az 1870. évről szóló három kezelő ur által aláirt üzletkimutatását közli. Ha az ember ezen üzletkimutatást közelebbről szemügyre veszi, ugy találja, hogy a bevételek összege számtanilag talál, de ha a kiadásokat összeadja 110579 ft 20 kr. helyett 110615 ft 4 kr. jön ki.

Minden esetre örvendetes dolog, ha kevesebb jövedelemmel nagyobb kiadásokat lehet fedezni, és ez igy kell hogy legyen, mert a „Kronstädter Ztg." 11. és 12. számában sem történt kiigazitás, a mi arra mutat, hogy a számadás felülvizsgáltatott. E szerint a számadás szerint talán a város 75000 frtból álló több kiadását is ki lehetne egyenliteni.

Az előlegezési egyletnek
több tagja. *)

Idegenek névsora.

Koronavendéglő.

19. Pető Istvánnő, földbirtokosnő, Felső-Torja. — Geréb István, Geréb Béla, földbirtokosok, Osdola. 20. Herzenn János, kőfaragó, Persán. — 22. Szabó János, szeszgyár-vezető, M.-Vásárhely. — Kolscheg Bernát, képfaragó, Bukurest. — Hrobonyi Adolf, bánya-igazgató, Szt.-Keresztbánya. — Antonelli Juon, vicarius, Fogaras.

*) A fennebbi sorokat közöljük, mivel meggyőződésünk szerint, azon szülök ellen, kik gyermekeiket az iskola látogatásától visszatartják, nem lehet elég szigorral fellépni; reméljük és örvendeni fogunk, ha a fennebbi állitás mentől hitelesebben meg fog czáfoltatni. Szerk.

*) Miután a szerkesztőség a fentebbi számolási hibáról magának meggyőződést nem szerzett, annak valódiságáért magára felelősséget nem vállal. Szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Kenyeres Adolf.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Gazdászati gyakornok

kerestetik, ki magyarul és németül tökéletesen, szépen és hibátlanul tudjon irni, számolni s a katonai szolgálattól **végképen** fölmentve légyen.

Bövebb felvilágositást adand ezen lap szerkesztősége. (28) 1—3

Árlejtési hirdetmény.

Bodola község iskola-széke folyó év nyárán községi iskolát szándékozván épittetni, ezt a kevesebbért vállalkozó épitőmesternek adandja át. Az árcsökkentés melletti kiadás folyó év febr. hó 17-dik napján a megyei tanfelügyelő irodájában (Brassó, Bolgárszeg 392. sz. d. e. 11 órakor fog megtörténni.

A tervrajz és feltételek megtekinthetők ugyan csak a tanfelügyelői irodában.

Bodola, 1871. jan. 19.

Erősdi Bálint,
iskolászéki alelnök.

(29) 1—3

Görcstől óvó balzsam.

1868-ban Bécsben törvényes vegytani vizsgálat alá vételvén, a tagbártyákra, gyomorra és belekre erősitő és ébresztő hatásunak, emésztés hiányában, gyomorgyengeségben, hányásban, gyomormenésben, puffadásban, görcsös gyomor és ideges kebelszorulásokban kitünő szernek találtatott.

Ezen elismert kitünő szer árultatik **egész** és **fél** eredeti palaczkokban.

Ára egy **egész** palaczknak 1 ft 50 kr., egy **fél** palaczknak 80 kr. használati utasitással együtt.

(19) 2-0

Található: Brassóban gyógyszerész Jekelius Ferdinandnál, Duschoiu J. kereskedésében, Kugler Ede Ó-Brassói gyógyszertárában és J. Miller halpiaczi kereskedésében, Csikszeredán Leicht F., Déés Kremer J., Fogaras Megay J., Gyergyó-Szt.-Miklós Fröhlich E., N.-Szebenben Sill M., Hosszufaluban Jekelius A., Kézdi-Vásárhelytt Lukáts F., Kolozsvártt Dr. Hinz Gy. és Binder H., Nagy-Enyeden Horváth F., S.-Sz.-Györgyön Benkő és Csutak, Földvártt Folbert F. gyógyszertáraikban.

PAP FERENCZ

nádszék- és butorgyártó.

Figyelmébe ajánlja a t. cz. közönségnek jó és oltsó **nádszék, fontelle, kanape, pione** és több fából való **szobabutorait.**

Megrendeléseket elfogad, és a távolabb vidékre is gyorsan kieszközöl. Kivánatra mintakártyákat bérmentesen küld.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Gyára és raktára vagyon Brassóban, a Nagypiatzon 326. szám alatt a Remenyik-féle házban a rendőrség mellett.

(22) 4—0

Könyvraktár népiskolák számára.

Sepsi-Sz.-Györgyön, a háromszéki iskolatanács határozatából **Molnár Sándornál** a vidékbeli népiskolák számára könyvraktár nyittatott. Könyvek bolti árban kaphatók. (24) 2—0

Hazai finom és jutányos

rum, liqueur és rozsolis gyára

Kenyeres Károlynak

Brassóban, Felváros, Katalin-utcza 288. sz.
kút-utcza 315/16. sz.

ajánlja dús raktárát mindennemü rum, liqueur, rozsolis, szeszek, essencziák, kivonatok és egyáltaljában minden ezen szakmába vágó czikkekből legkitünőbb minőségben a legolcsóbb gyári áron.

A liqueur-palaczkok legizletesebben kiállitva a legujabb és legkellendőbb alakban.

Továbbá ajánlja ugyanannak a müvegytani készletek gyára a többek között a már általánosan mint kitünőnek elismert tintáit, szines és fekete, iró és másoló tintákat minden minőségüt, diszletes palaczkokban, legolcsóbb áron.

Nagy raktár kitünő szép szövétnekekből, szilárd crajon festékkel megfestve vagy kék papirral bevonva.

Terjedelmes árjegyzékekkel bármikor szivesen bérmentve szolgálok.

Az ország nagy részét láttam el már eddig is gyártmányaimmal, s bizalommal hivom fel a közönséget, hogy gyártmányaimat a hasonnemü külföldiekkel öszszehasonlitsa. A mi pedig az árakat illeti, épen azért, mert itthon állitom ki, feltünőleg olcsóbban szolgálhatok akármely külföldi czégnél. (4) 4—0

GŐZ-TÉGLA-GYÁR.

Alólirt Brassó határán a Spreng mellett, gazdag és legjobb minőségü agyagtelepen fekvő téglagyárát, melyben gőzerővel naponta 10.000 téglát és 3—4000 fedélcserepet lehet gyártani, az ahoz tartozó gőzgépekkel, emeletes lakóházzal, 400 □ öl fedett szárító helylyel és négy cseréppel fedett kitünő kemenczével

el szándékozik adni,
vagy
egy társsal,

ki ajánlkoznék az üzletre folytosan felügyelni, tovább folytatni

Mysz Ede, orvostudor.
Lópiacz, 29. sz.

(30) 1—3

!!Szerencse fel!!

Az alólirt kereskedő ház már több nagyszerü sorsjegy-társasjátékot állitott fel, ez alkalommal különösen ajánlja az ujonnan szervezett s annyira kedvelt **magyar sorsjegyeket** 22 részletfizetés mellet, a melynél is; négy huzásnál a nyeremények 250,000, 200,000, 100,000, 25,000, 15,000, 5000, 500 stb. forintokat tesznek, s igy lehetővé válik már az első részlet befizetése után jelentékeny összegeket nyerhetni.

Az első részlet befizetésével az illető azonnal igényt tarthat az általunk törvényszerüleg kiállitott részvényjegyben foglalt 20 darab sorsjegyek nyereményének huszadrészére.

A huszonkettedik részlet befizetésével a közös birtoklás megszünik, s minden részvényes egy 100 ftos magyar sorsjegyet kap, vagy pedig: az akkori börze árat készpénzben.

Miután folyó év február 15-én e sorsjegyek huzatnak, tisztelettel felhivjuk azokat, a kik e jól összeállitott sorsjegy-játékból részt akarnak venni, az első részletet, 6 forintot, s egyszer mint mindenkorra 1 ftot bélyegért, posta utalványban, azonnal beküldeni, hogy a részvény-ivet elég jókor megküldhessük.

WERZÁR TESTVÉREK.
Brassóban, Klastromutcza 562. sz.

(27) 2—6

☞ A ki 5 részvényjegyet vesz, annak mi adunk egy eredeti Sachsen-Meiningi sorsjegyet.

Nagy József, orgona-készitő,

felajánlja szolgálatait mindennemü szakmájába vágó munkálatra. Már eddig is nevezetes helyeken részint egészen uj **orgonákat** készitett, részint használhatlan régieket ujjá alakitott. Uj **harmoniumokkal** és kijátszott **zongorákkal** is folyvást szolgálhat.

A nagy érdemü közönségnek rendelkezésére áll és minden rá bizott munkákat a legjutányosabban végez: Brassóban a Bolgárszegben 1436. számu lakásán.

(8) 3—0

Müszerraktár.

Alólirt ajánlja a t. cz. közönségnek nagyszerü saját gyártmányu müszerraktárát, a melyben mindennemü **ács-, asztalos-, kádár-** és **kerekesnek** szükséges müszerek a legnagyobb daraboktól a legkissebbekig a legkitünőbb minőségben és legnagyobb választékban jutányos áron kaphatók.

Megrendelésre késziti a jelenleg annyira kedvelt télen nyáron használható tartós és szép

(25) **ablakredőket** 2—0

(Jalousien), a melyek felhuzva, leeresztve és kitámasztva minden szobának díszére szolgálnak és nyáron a szobát kitünő hivesen tartják, csinosságra, könnyüségre, tartósságra és olcsóságra pedig, minden eddig ismert ablakredőket felülmulnak.

Egy □ lábnak ára 50 kr. o. é.

Nagyszerü **koporsó-** és **halotti ruha-raktárában** saját gyárában készitett **koporsók** minden nagyságban, az egyszerütől a legdíszesebb kiállitásig, valamint a legelső kül- és belföldi gyárokban készült **halotti öltözetek** és más halotti diszitmények a legnagyobb választékban és igen jutányos áron kaphatók.

Járosi János.
Lakása és raktára Nagyutczában, 519. sz. a. van.

Roppant olcsó

halotti társaság!

A „HAZA" magyar életbiztositóbank,

mely 2,000,000 forint alaptőkével bir, mindennemü életbiztositási osztályzatai mellett még egy **temetkezési biztositási osztályt** is állitott fel, s arról is gondoskodott, hogy a legszegényebb sorsuak is minden megerőlködés nélkül filléreiket megtakaritván, végnapjok után nemcsak eltemetésök költségeiről gondoskodhassanak, hanem egyuttal hátramaradottjaiknak is némi segitséget nyujthassanak; ezen temetkezési költségek két osztályra oszlanak

az I-ső osztály **80** forintot,
a II-dik „ **120** forintot biztosit.

A korévhez megszabott díjak egyszerre évenként, vagy fél, vagy negyedévenként fizettethetnek.

Felvétetnek **20**-tól egész **60** éves koruak.

Brassóban és a vidéken már **több száz tagja** van.

Mindenféle élet és temetkezési biztositási ajánlatokat nagyon olcsó dijszámitással elvállal, valamint minden felvilágositást szives készséggel nyujt

Mátyás Károly,
mint a „Haza" biztositóbank egyedüli ügynöke Brassóban és vidékén.

(26) 2—0

Lakása: Brassó, Lópiacz 45-dik szám.

Sz. 9328—1870. polg. (23) 3—0

Hirdetmény.

Alólirt kiküldött biztos által közhirré tétetik, miszerént ügyvéd Mayer József úr által képviselt brassói Vojku Dumitrunak Niculai Russu ellen 29 ft. 46 kr. és 40 ft. o. é. tőke és járulékaiért végrehajtásos ügyében, a brassói városi és vidéki tanácsnak, mint törvényszéknek, az 1870. év october hava 29-én 9328. szám alatt kelt válasszában az utóbbinak a bolonyai Gacsmajorban 104. telekkönyvi sz. a. fekvő lakházának árverezése megengedtetett.

A fennevezett fekvőségnek árverezése az 1871. év február hó 13-án és márczius 13-án a következő feltételek alatt fog elővétetni:

1. Az árverezendő telek a törvényszéki becslés utján meghatározott 420 o. é. ft. becsárban fog kikiáltatni.

2. Az árverezni szándékozók kötelesek lesznek az árverezendő birtok becsára után járandó 10% bánatpénzt előre a kiküldött biztos kezéhez letenni.

3. A megvásárolt birtok árának két versen, még pedig felének a leverés napjától számitandó 14, az azután következő 14 napok alatt pedig a másik felének is, a p. p.-r. 450. §-a következései mellett, a törvényszékhez, a mennyiben a betáblázott terheknek átvétele nem történne meg, múlhatlanul ki kell fizetődni.

4. A vásárló a megvásárlás napjától kezdve a megvásárlott telek birtokába és használatába lép, ő hordoz minden avval kapcsolatos terheket, valamint esetleges károkat is.

5. A telekkönyvileg nevére való átirási engedélyt csakis az árverezési feltételek teljesitése után nyeri meg.

Egyszersmind felszóllittatnak mindazon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék helyén, vagy ennek közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett Brassóban megbizottat rendeljenek, és azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben, a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Ugy felhivatnak azok is, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesiteni vélnek, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, a kiküldött biztosnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Russu György,
törvényszéki kiküldött.

Nyomatott Römer és Kamnernél.